

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ZİNDAN

Cennet Ya da Cehennem

Ebu Muhammed el-Makdisî

Zindan bir imtihandır. Ya kazandırır ya da kaybettirir... Zindanda müşahedelerimizin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir bu söz. Çünkü zindana girip onun mahzenlerinde, karanlık kuytu köşelerinde, işkence odalarında kalanların üzerinde ortaya çıkan etkileri ve hapishane gerçeğini en iyi ifade eden cümle budur.

Zindan hayatını yaşamayan ve bilmeyen kimseler, zindana girenlerde meydana gelen değişimi ve zindanda yaptıkları açıklamaları gördükleri zaman şaşırıp hayrete düşerler.

Ancak bu hayatı yaşayıp, işkencenin bin bir türünü, belanın vaveylalarını tadanlar, zindanda bulunan bir kimsenin olumsuz hatta geri adım atma yönünde anlaşılabilecek açıklamalarda bulunduğu gördükleri zaman hakkında hüküm vermeden önce iyice düşünürler. Sözlerin zorlama altında ağızdan çıktığını, değişimin bu zor şartların bir eseri olduğunu düşünürler.

Mahkum kişi, üzerinde baskı ve zorlama bulunması ihtimalinden dolayı ehliyetsiz kabul edilir. Bu yüzden hapisten çıkıp, esaretten kurtuluncaya, baskı ve zorlama olmaksızın, özgür ifadelerle açıklama yapıncaya kadar hapiste söylediklerinden dolayı onu sorumlu tutmak doğru değildir. Tağutların cihad liderlerine duydukları öfkeden dolayı uygulamış oldukları şiddet ve baskı da bu durumu tekid etmektedir. Görünen o ki, söz konusu tağutların kendilerine kılıç çeken ya da çekmeyi teşvik edenlere karşı olan düşmanlıkları başka herkese karşı duydukları düşmanlıktan çok daha ötededir.

Bu yüzden bizi ziyaret edip Şeyh Hudayr, Şeyh Nasır Fahd ve onlar gibi şeyhlerin rucû ettikleri hakkında danışanlara onların fetvaları hakkında yorum yapmadan önce esaret altında olduklarını hatırlatıyor, bu şeyhlere dil uzatmamalarını, tağutların zulmünden kurtulmaları için Allah'a dua etmelerini ve beklemelerini tavsiye ediyoruz.

Nitekim biz de Mısırda hapishanede bulunan Cemaati İslami'nin liderlerinin rucû ettikleri konusundaki haberlere bakarak onlar hakkında yorum yapmaktan kaçınmıştık. Bu gün de hala esaret altında olanlara karşı aynı yöntemi uyguluyor, eski davaları ve cihatları üzere oldukları ve Allah'ın onları imtihan ettiği yönündeki düşüncemizi koruyoruz. Ancak zindandan dışarı çıkan ya da aslında dışarıda olan bazılarının dünyaya meyletmeleri, kendilerinde bozulmalar meydana gelmesi ve el-Kaidedeki mücahit kardeşlerimize saldırmaları, onlarla bir ilişkileri olmadığını açıklamaya çalışmaları ve onları yaptıkları cihat eylemlerinden dolayı tevbeyle davet etmeleri bizi gerçekten üzmüştür. Sanki bu mücahit kardeşlerimiz bir kötülük yapmış ya da bir günah işlemişler gibi...

Kafir hükümetlerin ilan ettiği ve habis medyanın yaydığı haberler üzerine kasıtlı olarak mücahidlere Müslümanları öldürdükleri, Mekke'yi ve umre yapan hacıları hedef aldıkları iddiası ile iftira atıyorlar. Oysaki kendileri de daha önce bu kafir hükümetlerin yalancılığını görmüş, ateşleri ile dağlanmışlardı. Akli başında hangi Müslüman el-Kaide mücahitlerinin ya da onlar gibi diğer mücahitlerin bırakın haram belde olan Mekke'de umre yapanları, Cidde, Riyad ya da başka bir yerdeki Müslümanları hedef alabileceğine inanır? Allah korusun. Bunu yapsa yapsa Arap Yarımadasında cirit atan CIA ve FBI ajanları yapmıştır.

Bu kadar konuyu dağıttığım için okuyucudan özür diliyorum ve asıl konumuza dönüyorum.

Evet... Zindan hayatı olgun meyvelerin yetişmesine de vesile olabilir. Şayet zindana atılan bir Müslüman Allah'a itaate, ibadetlerine, ilim talebine, davasının yayılması adına gösterdiği dirence sıkı sıkıya bağlı kalırsa gerçekten büyük kazançlar elde eder. Hem kendi tecrübelerini hem de başka kimselerin tecrübelerini göz önüne alması sayesinde zindandan daha bir güçlü, davasına, cihadına ve metoduna daha bir sıkı bağlanmış halde çıkar.

Ancak zindan bazen de kişide kırılmalar meydana getir de kişinin topukları üzerinde geri dönmesine vesile olur. Çoğu zaman insanların azabını Allah'ın azabı gibi gösterir. Bu yüzden hapse giren kişi hakkı bildiği halde dünyaya meyleden, fikirlerinden rucû eden, hakkı batılla örten, din düşmanlarına katılan biri

olup çıkıverir. Bu, oldukça sık karşılaşılan bir durumdur. Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'dan herkesi böyle bir duruma karşı korumasını, selamete ulaştırmasını ve güzel bir son nasip etmesini diliyoruz...

Kimi zaman zindan, kişinin tabiatında olumsuz değişikliklere de neden olabilir. Eğer zaten dünyaya meyli varsa kelepçe, baskı ve işkence onun aşırıya kaçmasına neden olur. İşte toplumları ve tüm insanları hep birden kâfir ilan eden tekfirci mahkûmların fikri böyle bir zihniyetin ürünüdür. Onlar nazarında tekfir delillere tabi olmaz. Aksine intikam alma amaçlı bir tepkiden ibaredir. Bu zihniyet kendi akîdesi dışında kimseyi beğenmez.

Yine bazılarında -şayet tabiatları da dünyaya meyilli ise- çağdaş irca akımına sapması, dalkavukluk yapma adına ruhsatlara sarılması, alimlerin hatalarının peşinden gitmesi şeklinde değişimler görülebilir. Elbette alimlerin hatalarının peşinden gitmeleri onların sözlerini anlama, getirdikleri delillere kanaat etme, onlara tabi olma adına değildir. Bilakis bu değişim zindanın baskısı, mahkûmiyetin zorunlu getirileri sonucu kendi nefsinin memnun eden düşüncelere meyletme isteğinin bir ürünüdür.

Tüm bunlar hapishaneye girenlerin yaşadığı afetlerdir. Allahu Tealâ'nın fazlı, keremi ve ihsanı ile bizi ifrat ehlinden ve ifratlarından, tefrit ehlinden ve tefritlerinden korumuştur.

Bu noktada zindan fitnesinin ve Allah düşmanlarının orada yaptığı eziyetlerin ülkelere, davetçinin hak itikadı ve davasını ortaya koyuş şekline, tağutlara karşı şiddetli düşmanlık gösteren cihat akımlarına yakınlık derecesine ve mahkûmiyet boyunca geçilen merhalelere göre değiştiğini eklemeliyim. Tutuklanmanın ilk günleri hapishanede tecrit, sürekli sorgu, işkence ve dış dünya ile tüm ilişkilerin engellenmesi şeklinde geçer. Bu ilk günlerde karşılaşılanlar mahkûm hakkında karar verilip insanlarla iletişim kurabileceği genel zindanın şartlarına göre oldukça ağırdır.

Mahkûm bir kimsenin açıklamalarının doğruluğu ve değeri hakkında bir söz söyleyebilmek bu açıklamaları hangi merhalede ve hangi şartlar altında yaptığını bilmekle mümkün olur. Her halükarda zindan zorlama ve baskı olması muhtemel olan bir yerdir. Mahkûm olan kişinin esaret altında bulunduğu sürece şartlarının değişmesi, oradan oraya sürekli nakledilmesi, diğer zindanlara sevk edilmesi, beklenmedik işkencelere maruz kalması muhtemeldir. Bu ve bunlara benzer tüm şartlar mahkûmların yaptığı açıklama ve fetvaları onaylamadan önce göz önüne alınmalıdır. Ve özellikle de mahkûmiyet öncesi hayatına ve metoduna zıt fetvalar verdiyse buna daha fazla dikkat etmelidir.

Tüm bunları hapishane hayatını yaşamayan kimselere hatırlatıyorum ki mahkûmların yaptıkları açıklamalar karşısında sabırlı olup aleyhlerine hüküm vermekte acele etmesinler. Yahut metodundan döndüğüne dair açıklamalarda bulunan Şeyh'e bağlı bir kimse ise onun değişiminden ve rucû etmesinden zarar görmesin.

Her ne kadar evla olan mahkûmiyet altında olan kişinin parça parça edilse ve yakılsa bile azimete sarılması ve dinini korumak için işkence ve ölüme razı olmasıdır. Özellikle bu durum günümüz cihad akımlarının sembolü haline gelmiş kişiler söz konusu olduğunda zorunlu hale gelmektedir. Çünkü sayıları gerçekten oldukça azdır ve insanlar İslam ve küfür arasında cereyan eden savaş okyanusunda onların ne söyleyeceğini merakla beklemektedirler. Onların örnekleri kendilerinden önceki İmam Ahmet, Şeyhul İslam İbni Teymiyye ve İmam Nablusi'dir. İmam Nablusi'nin mürtedlerle savaşmak konusundaki fetvasını değiştirmesi için derisi yüzülmüş yine de fetvasını değiştirmemiş ve nihayetinde öldürülmüştür. Allah ona ve onun gibi hak üzere sebat etmelerinden dolayı isimlerini ölümsüzleştirdiği kişilere rahmet eylesin. Onlar hiçbir zaman Allah (*Subhanehu ve Tealâ*)'nın şu buyruğundan gafil kalmadılar:

"Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin. Bile bile kendi (aranızdaki) emanetlerinize de hainlik etmeyin." (8, enfal/27)

Ve yine onlar Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in müşriklerin eziyetlerinden şikayette bulunan ashabına Mekke'de iken söylediği şu buyruklardan da hiçbir zaman gafil kalmadılar:

Habbab bin Eret şöyle demiştir:

Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) Ka'be'nin gölgesinde kaftanını yastık ederek dayandığı bir sırada kendisine (Kureyş müşriklerinin işkencelerinden) şikâyet etmiştik:

"Ya Rasulallah! Bizim için Allah'tan yardım dileyemez misin? (Bunların zulmünden) kurtulmamız için Allah'a duâ edemez misin?"

Bunun üzerine Rasulullah şöyle buyurdu:

"Sizden önceki ümmetler içinde öyle kişiler gelip geçmiştir ki, müşrikler tarafından yakalanır, onun için yerde bir çukur kazılır, o kişi o çukurun içine gömülürdü. Sonra büyük bir testere getirilir, onun başı üzerine konulurdu da başı iki kısma ayrılırdı. Yine demir taraklar ile kemikleri ve sinirleri tırmıklanırdı da, bu işkenceler o mü'mini dininden çevirmezdi. Allah'a yemin ederim ki, şu İslâm Dinî, herhalde ve muhakkak surette kemale erecektir. Hatta o derecede ki, bir süvari (tek başına) San'â'dan Hadramevt'e kadar (selâmetle) gidecek de Allah'tan başka hiçbir şeyden ve bir de koyunlarına kurt saldırması dışında hiçbir şeyden korkmayacaktır. Fakat sizler acele ediyorsunuz."

Yine de kişinin daha önce açıklamış olduğumuz şartları göz önünde bulundurması gerekir ki, imtihan içinde olan kardeşlerimiz hakkında olumsuz sözler sarfederek onları yaralaması ve kendisi de parmaklıklar ardında verilmiş fetvalardan zarar görmesin. Bilakis yapılan açıklamalar hakkında iyice düşünölsün, şayet bu açıklamalar hak üzere ise kabul edilsin. Şayet ifrat ya da tefrit boyutunda ise kişinin hangi şartlar altında bu sözleri söylediği bilinmeden direk saldırıya geçilmesin. Böyle durumda söz sahibinin esaretten kurtulmasını beklemek gerekir. Eğer kurtulduktan sonra da mahkûmiyet altında iken söylediklerini tekrar ederse işte o zaman her söze karşılık bir söz vardır.

Savaşı mü'minlere Allah yeter. Allah bizi kardeşlerimiz hakkında gıybet etmekten muhafaza etsin. Aslanan Müslümanlar hakkında hüsnü zanda bulunmaktadır.

Son olarak hatırlatmak isterim ki Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) şöyle buyurur:

"Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürölürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır." (3, Ali İmran/144)

Bu Müslümanların temel kaidelerinden biridir. Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) Nebisi'ne de ölümü yazmıştır.

(Ey Muhammed!) Şüphesiz sen öleceksin ve şüphesiz onlar da öleceklerdir. (39, Zümer/30)

Din, nebilerin yaşayıp insanlar arasında bulunmasına bağlı değildir. Onların kalpleri, hiç ölmeyecek, Hayy olan Allah'a, dinlerine ve kitabına bağlıdır. O kitabı ne sular yıkayıp silebilir ne de ona önünden ve arkasından batıl yaklaşabilir. Ona bağlanan, kopması mümkün olmayan sapasağlam bir kulpa tutunmuştur. Nebi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) ise Müslümanlar için insanların en değerlisi en sevgilisidir. Onun dışındaki tüm insanlar da ölecektir ama diğer insanların başına ölüm dışında mürtedlik, değişim ve dönüşüm gibi durumlarda gelebilir. Müslüman için evla olan dinini şahıslara bağlamamasıdır. Elbette umumi olarak tüm Müslümanlar ve özellikle de cihad ehli bizim için asıldır. Ancak bu taklitten uzak, şer'i olmayan hiçbir sözü kabul etmeksizin sürdürülen bir bağlılıktır. Allah (*Subhanehu ve Tealâ*) şöyle buyurur:

"De ki: Ben sizi ancak vahy ile uyarıyorum." (21, Enbiya/45)

"Rabbinizden size indirilene uyun. Onu bırakıp başka dostlara uymayın. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!" (7, Araf/3)

Ve Allah'ın dininin âlemlere ihtiyacı yoktur:

"Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiç bir şeye muhtaç değildir, övölmüştür." (14, İbrahim/8)

Allah dilerse hiç kimse olmadan düşmanlarını yenebilir. Ancak bu, insanları birbiri ile sınamak ve mü'minlerden şahitler edinmek içindir.

Bu sarsıntılar sebat ehli ile korkaklar birbirinden temeyyüz etsin, Allah'a karşı sui zanda bulunan, sadece ortalığı karıştırmak için saf tutanlar açığa çıksın diye bir imtihandır. Allah bizleri kfileden ayrılan, safları terk eden kimselerden uzaklaştırsın, saflarımızı onlar olmadan birbirine kenetleyip sebat üzere kılsın.

" Allah, pisi temizden ayırıcaya kadar mü'minleri içinde bulunduğunuz şu durumda bırakacak değildir." (3 Ali İmran/179)

Şeyh Hadiyr'e, Nasır Fahd'a, Şeyh Ebu Katade'ye, Makdisi'ye ve diğer şeyhlere inananlar bilsinler ki şeyhler günahattan korunmuş ve fitneden emin değildirler. Allah'a inananlar da bilsin ki Allah'ın dini sabittir, hatalardan korunmuş hiçbir değişim ve dönüşüme uğramamıştır.

"Şüphesiz Rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir." (11, Hud/56)

Bu tür sarsıntılarla Allah (Subhanehu ve Tealâ) sadık ve hayırlı bildiklerini korur ve ayaklarını hak üzere sabit kılarken, diğerlerini de saflardan ayıklar ve safları onlardan arındırır.

"Eğer O'ndan yüz çevirecek olursanız, yerinize başka bir toplum getirir de onlar sizin gibi olmazlar." (47, Muhammed/38)